

Mosina - Wigilia, 24 grudnia 2023 r.

Parafia Rzymskokatolicka p.w. Św. Mikołaja w Mosinie

Program duszpasterski
Kościoła w Polsce
na rok 2023/2024

Wiadomości Parafialne

parafii mosińskiej

Nr 206 (418)

Wydawca: prezbiter proboszcz Adam Prozorowski

wydawane od 1930 r.

UCZESTNICZĘ WE WSPÓLNOŚCI KOŚCIOŁA

Powyższe słowa zostały zaproponowane jako hasło tegorocznego programu duszpasterskiego dla Kościoła w Polsce. Po roku wyznawania wiary w Kościół i poznawania na nowo jak Kościół widzi siebie, słowami powyższego programu zostajemy zaproszeni, aby zrobić krok naprzód. Zostajemy zaproszeni do tego, aby uświadomić, najpierw sobie, że mam w Kościele swoje miejsce. Że Kościół to nie tylko jacyś mityczni ONI albo kościelna hierarchia, ale że tworzą Go ochrzczeni i wyznający wiarę w Jezusa jako swego Pana i Zbawiciela. Uczestniczę to znaczy jestem w Kościele. Biblijne obrazy Kościoła, które poznawaliśmy podczas wakacji (Kościół Owczarnią, Ciałem Chrystusa, Winnicą itd...) mogą pomóc w określeniu swojego miejsca w Kościele. Ale zanim to się stanie (tak przynajmniej sądzę) ważniejszym jest zgodzić się na to, że ja rzeczywiście jestem częścią, Kościoła. Że jest to moja osobista rzeczywistość. I wszelkie mówienie o Kościele w pewien sposób odnosi się do mojej rzeczywistości. Jest częścią mojego świata i życia. Dopiero wtedy mogę zacząć rozważać, w jaki sposób uczestniczę we wspólnocie Kościoła.

Zwracam Waszą uwagę, że samo hasło już nadaje pewien kierunek naszym rozważaniom. Ono mówi o wspólnocie czyli o czym dokładnie? Wg. Księdza prof. Stańka: Kościół jest zorganizowaną przez Chrystusa wspólnotą ludzi wierzących, którzy chcą żyć wartościami duchowymi". Zob. https://mateusz.pl/ksiazki/es-uwk/es-uwk_i_01.htm stan na 15 grudnia 2023. W tak rozumianej definicji wspólnoty widzimy połączenie dwóch ważnych momentów w postawie człowieka: wiary i woli. Wierzę i chcę żyć swoją wiarą. Ze strony człowieka to bardzo wymagająca postawa. Bo najpierw wiara świadoma, pogłębiona, rozwijana pozwalająca rozpoznać drogi Boga w świecie. A potem decyzja woli chcę to co poznałem przeżywać. Chcę to uczynić częścią swojego życia. Likwiduję więc rozdźwięk między teorią a praktyką. Nie mniej ważnym jest przypomnienie przez ks. Stańka prawdy o tym, że to Chrystus zorganizował Kościół, że nie jest On tylko tworem socjologicznym. Jest dziełem Chrystusa. Nie bez znaczenia będzie zauważyć prawdę, że nie ma Kościoła, wspólnoty w pojedynkę. Że Kościół tworzy się razem, że muszą być inni. I tutaj ważnym jest uświadomienie sobie tej podstawowej prawdy dla tegorocznego programu duszpasterskiego, to JA uczestniczę, ale zawsze razem z innymi wierzącymi, którzy chcą, żyć tym, co daje Chrystus i co może nam zaproponować wspólnota Kościoła.

W wymiarze najszerszym – ogólnokościelnym przeżywamy drugi rok przygotowań do Roku Jubileuszowego 2025. Odkrywamy ciągle na nowo swoją tożsamość Pielgrzymów Nadziei. Ten Rok wg zamysłów Papieża Franciszka ma być poświęcony zagadnieniom modlitwy chrześcijańskiej. Modlitwy, która ma prowadzić nas w stronę osobistego praktykowania pogłębionej modlitwy. Dzięki inicjatywie Parafialnego Oddziału Akcji Katolickiej zamierzamy od stycznia rozpocząć cykl Katechez poświęconych modlitwie w ujęciu Katechizmu Kościoła Katolickiego. Proszę Was o uważne nasłuchiwanie komunikatów i do uczestniczenia w Katechezach.

Jeżeli chodzi o aktywne przeżywanie uczestnictwa w wspólnocie Kościoła spróbujemy przybliżyć biblijne nauczanie na temat darów, Ducha Świętego, Jego charyzmatów, abyśmy poznali, jakie mamy duchowe wyposażenie, które możemy wnieść w życie wspólnoty Kościoła.

Natomiast na gruncie parafialnych chciałbym zaproponować przeżywanie Roku 2024 jako roku poświęconego pamięci ks. Biskupa Franciszka Stefanowicza. Urodził się w naszej Mosinie w 1801 roku. Natomiast w 1824 roku 3 października przyjął święcenia prezbiteratu w mosińskim kościele. W Roku 2024 przypada więc okrągła 200 rocznica jego święceń. Wraz z gronem regionalistów chcielibyśmy przybliżyć postać jedyne biskupa pochodzącego z Mosiny lokalnej społeczności. Na dzień 3 października 2024 roku planujemy poświęcenie tablicy pamiątkowej w naszym kościele poświęconej bpowi Frankiewiczowi. To tak pokrótce odnośnie planów. Staramy się również na bieżąco nasłuchiwać, co Duch Święty mówi do Kościoła, aby słowo zamieniać w czyn.

Na nadchodzące Święta Bożego Narodzenia życzę Wszystkim Parafianom i Drogim Gościom TEGO, co każdy potrzebuje, aby poczuł się Kochanym przez BOGA i LUDZI.

Ps. Bardzo serdecznie zapraszam do uczestnictwa w Nawiedzeniu Naszej Parafii przez Relikwie błog. Rodziny Ulmów. Przypominam termin: 28 grudnia – czwartek w godz. od 13.00 do 16.00. O godz. 13.00 przyjęcie relikwii, modlitwa, medytacja i osobista chwila zadumy. O godz. 14.00 różaniec prowadzony przez rodziny, następnie odnowienie przyrzeczeń małżeńskich i cicha modlitwa. Na godz. 15.00 planowana jest msza św. i zakończenie całej uroczystości. Proszę WAS bądźcie obecni, jeśli możecie, w naszym kościele chociaż na chwilę.

Ks. Proboszcz

Jezus Chrystus z miłości do nas stał się człowiekiem: „A Słowo stało się ciałem i zamieszkało między nami” aż po krańce ziemi. Narodził się w skrajnej nędzy, w betlejemskiej stajence. Jako małe, bezbronne dziecko przyszedł do nas na ludzki sposób, by być wśród nas i by każdy z nas mógł Go spotkać i poznać. Dzielimy się radosną nowiną o narodzeniu Pańskim z całym światem, śpiewajmy przy wigilijnym stole kolędy, dając wyraz naszej radości i bliskości z Bogiem.

Czytelnikom Wiadomości Parafialnych życzymy radosnych, błogostawionych świąt Bożego Narodzenia oraz szczęśliwego Nowego Roku.

Ksiądz Proboszcz i Redakcja Wiadomości Parafialnych

Drodzy Parafianie

W naszych mediach niejednokrotnie mogliśmy spotkać się z różnymi opiniami na temat I etapu Synodu Kościoła o synodalności. Przed ostatnią sesją Synodu, która jest zaplanowana na Październik przyszłego roku, zostało skierowane Orędzie, albo List uczestników Synodu do całej wspólnoty Ludu Bożego. Mając świadomość wagi i znaczenia, tego co się działo w Rzymie i co będzie działo się w przyszłym roku, zachęcam WAS do uważnej lektury tegoż Listu. Wiem, że czas świąteczny daje nam troszeczkę więcej wolnego czasu, dlatego proszę poświęcić go na zapoznanie się z poniższym tekstem. Życzę WAM owocnej lektury.

Pozdrawiam serdecznie przebiter Adam.

List XVI Zwyczajnego Zgromadzenia Ogólnego Synodu Biskupów do Ludu Bożego

Drogie siostry, drodzy bracia,

gdy prace pierwszej sesji XVI Zwyczajnego Zgromadzenia Ogólnego Synodu Biskupów dobiegają końca, pragniemy wraz z wami wszystkimi dziękować Bogu za piękne i bogate doświadczenie, którego właśnie staliśmy się uczestnikami.

Przeżyliśmy ten błogosławiony czas w głębokiej komunii z wami wszystkimi. Byliśmy podtrzymywani przez wasze modlitwy, niosąc ze sobą wasze oczekiwania, pytania, a także obawy.

Minęły już dwa lata, odkąd na prośbę papieża Franciszka rozpoczął się długi proces słuchania i rozeznawania, otwarty dla całego ludu Bożego, nikogo nie wykluczając, aby „iść razem”, pod przewodnictwem Ducha Świętego, będąc uczniami-misjonarzami podążającymi za Jezusem Chrystusem.

Sesja, która zgromadziła nas w Rzymie 30 września, była ważnym etapem w tym procesie. Pod wieloma względami było to bezprecedensowe doświadczenie. Po raz pierwszy, na zaproszenie papieża Franciszka, mężczyźni i kobiety zostali zaproszeni, na mocy ich chrztu, do zasiadania przy tym samym stole, aby wziąć udział nie tylko w dyskusjach, ale także w głosowaniach tego zgromadzenia Synodu Biskupów. Razem, w komplementarności naszych powołań, charyzmatów i posług, intensywnie słuchaliśmy Słowa Bożego i doświadczeń innych. Posługując się metodą rozmowy w Duchu Świętym, z pokorą dzieliliśmy się bogactwem i ubóstwem naszych wspólnot na wszystkich kontynentach, starając się rozeznaczyć, co Duch Święty chce dziś powiedzieć Kościołowi. W ten sposób doświadczyliśmy również znaczenia wspierania wzajemnej wymiany między tradycją łacińską a tradycjami chrześcijańskiego Wschodu. Udział bratnich delegatów z innych Kościołów i Wspólnot kościelnych głęboko ubogacił nasze dyskusje.

Nasze zgromadzenie odbyło się w kontekście świata pogrążonego w kryzysie, którego rany i skandaliczne nierówności boleśnie zabrzmiały w naszych sercach i nadały naszym obradom szczególną powagę, tym bardziej, że niektórzy z nas przybyli z krajów, w których szaleje wojna.

Modliliśmy się za ofiary morderczej przemocy, nie zapominając o tych wszystkich, których nędza i korupcja rzuciły na niebezpieczne ścieżki migracji. Zadeklarowaliśmy naszą solidarność i zaangażowanie wraz z kobietami i mężczyznami, którzy wszędzie pracują jako twórcy sprawiedliwości i pokoju.

Na zaproszenie Ojca Świętego poświęciliśmy ważną przestrzeń ciszy, aby sprzyjać pełnemu szacunku słuchaniu i pragnieniu komunii w Duchu Świętym między nami. Podczas inauguracyjnego czuwania ekumenicznego doświadczyliśmy, jak pragnienie jedności wzrasta w cichej kontemplacji Chrystusa ukrzyżowanego. Krzyż jest bowiem jedynym tronem Tego, który oddając swoje życie za zbawienie świata, powierzył swoich uczniów Ojcu, aby „wszyscy stanowili jedno” (J 17, 21). Mocno zjednoczeni w nadziei, jaką daje nam Jego zmartwychwstanie, powierzyliśmy Mu nasz wspólny Dom, w którym coraz pilniej rozbrzmiewa krzyk ziemi i krzyk ubogich: „Laudate Deum!” – przypomniał nam papież Franciszek na samym początku naszej pracy.

Dzień po dniu odczuwaliśmy nagłe wezwanie do nawrócenia duszpasterskiego i misyjnego. Powołaniem Kościoła jest bowiem głoszenie Ewangelii nie poprzez skupianie się na sobie, ale poprzez oddanie się na służbę nieskończonej miłości, którą Bóg kocha świat (por. J 3, 16).

Na pytanie, czego oczekują od Kościoła z okazji tego synodu, niektórzy bezdomni mieszkańcy w pobliżu Placu Świętego Piotra odpowiedzieli: „Miłości!”. „Ta miłość musi zawsze pozostać płonącym sercem Kościoła, miłości trynitarna i eucharystyczna, jak przypomniał Papież, przywołując przesłanie św. Teresy od Dzieciątka Jezus 15 października, w połowie naszego zgromadzenia. „To jest ufność”, która daje nam śmiałość i wewnętrzną wolność, i

której doświadczyliśmy, nie wahając się wyrażać naszych zbieżności i różnic, naszych pragnień i naszych pytań, swobodnie i pokornie.

Co teraz? Mamy nadzieję, że miesiące, które dzielą nas od drugiej sesji, w październiku 2024 roku, pozwolą wszystkim konkretnie uczestniczyć w dynamizmie komunii misyjnej, na którą wskazuje słowo „synod”. Nie jest to ideologia, ale doświadczenie zakorzenione w Tradycji apostoelskiej. Jak przypomniał nam Papież na początku tego procesu: „Komunia i misja mogą pozostać terminami nieco abstrakcyjnymi, jeśli nie będziemy pielęgnowali kościelnej praktyki, która wyraża konkretność synodalności (...), krzewiąc prawdziwe zaangażowanie wszystkich i każdego z osobna” (9 października 2021 r.). Wyzwania są różnorodne, a pytania liczne; sprawozdanie podsumowujące pierwszą sesję wyjaśni osiągnięte punkty porozumienia, uwypukli otwarte pytania i wskaże, jak kontynuować pracę.

Aby czynić postępy w rozeznawaniu, Kościół koniecznie potrzebuje słuchać wszystkich, począwszy od najuboższych. Wymaga to drogi nawrócenia, która jest także drogą uwielbienia: „Wysławiam Cię, Ojczy, Panie nieba i ziemi, że zakryłeś te rzeczy przed mądrymi i roztroprnymi, a objawiłeś je prostaczkom” (Łk 10, 21)! Chodzi o słuchanie tych, którzy nie mają prawa głosu w społeczeństwie lub którzy czują się wykluczeni, nawet z Kościoła. Słuchanie ludzi, którzy są ofiarami rasizmu we wszystkich jego formach, zwłaszcza w niektórych regionach, słuchanie rdzennej ludności, której kultura jest wyśmiewana. Przede wszystkim Kościół naszych czasów ma obowiązek wysłuchania, w duchu nawrócenia, tych, którzy padli ofiarą nadużyć popełnionych przez członków Kościoła, oraz podjęcia konkretnego i strukturalnego zobowiązania, aby zapewnić, że to się nie powtórzy.

Kościół musi także słuchać świeckich, kobiet i mężczyzn, wszystkich powołanych do świętości na mocy powołania chrzcielniczego: świadectwa katechistów, którzy w wielu sytuacjach jako pierwsi głoszą Ewangelię; prostoty i żywiołowości dzieci, entuzjazmu młodych ludzi, ich pytań i wezwań; marzeń osób starszych, ich mądrości i pamięci. Kościół musi słuchać rodzin, ich trosk wychowawczych, chrześcijańskiego świadectwa, jakie dają w dzisiejszym świecie. Musi przyjmować głosy tych, którzy chcą być zaangażowani w posługi świeckich lub w organach uczestniczących w rozeznawaniu i podejmowaniu decyzji.

Kościół szczególnie potrzebuje, aby czynić postępy w rozeznawaniu synodalnym, jeszcze bardziej zebrać słowa i doświadczenie wyświęconych szafarzy: kapłanów, pierwszych współpracowników biskupów, których posługa sakramentalna jest niezbędna dla życia całego ciała; diakonów, którzy poprzez swoją posługę wyrażają troskę całego Kościoła w służbie najbardziej bezbronny. Musi także pozwolić, by wyzwaniem był proroczy głos życia konsekrowanego, czujny strażnik wezwań Ducha. Musi też być wyczulony na tych, którzy nie podzielają jego wiary, ale szukają prawdy, i w których jest obecny i działa Duch Święty, który „ofiaruje możliwość dojścia w sposób Bogu wiadomy do uczestnictwa w paschalnej tajemnicy” (Gaudium et spes 22).

„Świat, w którym żyjemy, a jesteśmy powołani, by go kochać i mu służyć, również przy jego sprzecznościach, wymaga od Kościoła wzmocnienia współdziałania we wszystkich zakresach jego misji. Właśnie droga synodalności jest drogą, której Bóg oczekuje od Kościoła trzeciego tysiąclecia” (Papież Franciszek, 17 października 2015 r.).

Nie możemy bać się odpowiedzieć na to wezwanie. Dziewica Maryja, pierwsza na tej drodze, towarzyszy nam w naszej pielgrzymce. W radościach i smutkach ukazuje nam swojego Syna i zaprasza nas do zaufania. On, Jezus, jest naszą jedyną nadzieją!

Watykan, 25 października 2023 roku

SZTUKA CZYTANIA OBRAZÓW cz. 10

/Ilustracje na ostatniej stronie gazety/

Przed nami radosny czas, obchodu pamiątki Narodzin Chrystusa, a my w „WIADOMOŚCIACH” podążamy drogą PASJI PANA... wszak Boże Narodzenie prowadzi do tajemnicy KRZYŻA. Tajemnicą Jezusowego Krzyża jest ZMARTWYCH-
WSTANIE.

Mękę Chrystusa rozpoczyna Jego pojmanie, a kończy śmierć. Kontemplowaliśmy w poprzednich numerach „WIADOMOŚCI” Modlitwę w Ogrójcu, Pojmanie Jezusa i postawienie Go przed Najwyższą Radą i Piłatem. Dziś kolejne etapy Męki Pańskiej: BICZOWANIE, KORONOWANIE CIERNIEM I „ECCE HOMO”.

BICZOWANIE

Biczowanie, kara wymierzona Chrystusowi przez Piłata, nie było zwykłą chłostą, znaną w prawie żydowskim karą poprawczą, lecz karą rzymską /flagellatio/, którą prawo rzymskie przewidywało jako karę poprzedzającą wykonanie wyroku śmierci, najczęściej ukrzyżowania lub torturę w celu wymuszenia zeznań. Narzędziami biczowania była: różga przy biczowaniu ludzi wolnych, kij lub laska przy karaniu żołnierzy i batog lub bicz /flagellum/ - mocny, krótki kij, do którego przymocowane były rzemienie, zakończone kulkami z ołowiu, haczykami lub kostkami, używany tylko przy karaniu niewolników. Takiego użyto przy biczowaniu Chrystusa. Skazańcowi zdejmowano szaty i przywiązywano go za przeguby rak do niskiego słupa tak, by mógł stać pochylony z wyciągniętym grzbietem, przez co uderzenia wdzierały się w skórę, odsłaniając nawet kości. Liczba uderzeń nie była określona przez prawo, lecz pozostawiona decyzji sędziego lub samowoli egzekutorów. Narzędzia kaźni i surowość jej wykonawców zwiększały okrucieństwo tej kary. Skazaniec często umierał pod razami biczów.

Biczowanie Chrystusa występuje głównie w sztuce zachodniej począwszy od średniowiecza. Sztuka niemiecka podkreśla okrucieństwo katów niemal w sposób karykaturalny. Chrystus jest ubrany jedynie w skromne perizonium, umożliwiające ukazanie krwawiących ran na jego ciele. Ma skrępowane ręce i jest przywiązany do kolumny wzorowanej na kolumnie zachowanej w Jerozolimie, w bazylice Grobu Świętego. Natomiast w bazylice Santa Prasseda w Rzymie istniała inna „kolumna biczowania” niska, w formie tralki. Tę właśnie kolumnę, bez wątplenia za wskazaniem teologów, przyjmują artyści po Soborze Trydenckim. Zmiana ta niesie za sobą wzrost okrucieństwa i gwałtowności, gdyż Chrystus jest bity także po plecach. Dla Włochów Renesansu postać stojącego Chrystusa, opartego plecami o kolumnę, była tylko pretekstem do ukazania wyprostowanego, pięknego, harmonijnego ciała. W późniejszym okresie pojawiły się wizje napastliwej i różnorodnie dręczonej ofiary.

Ogrom cierpienia Chrystusa przy biczowaniu oddaje obraz, który namalował w 2 poł. XVI wieku LUDOVICO CARRACCI. Chrystus biczowany bezlitośnie ciągnięty do tyłu za włosy przez rozwścieczonych oprawców. Carracci ukazał jednak całe Jego dostojęstwo; stoi wyprostowany, piękny, harmonijnej budowy ciała. Natomiast oprawcy budzą przerażenie i odrzęt swoim okrucieństwem wobec dręczonej ofiary.

Poczynając od XVI wieku, a szczególnie w wieku XVII, artyści nie zadowalają się już przedstawieniem Chrystusa podczas biczowania, ale pragną ukazać Go także po torturach, w stanie wyczerpania, które wzbudzi litość wiernych.

Lioński artysta, PIERRE LOUIS CRETEY, maluje Go omdlałego, leżącego na ziemi. Uderza w tym obrazie różnica typów fizycznych, koloru skóry: Chrystus jest biały jak Europejczyk, natomiast Jego żydowski kaci ciemni.

Wzruszający obraz namalował BARTOLOME ESTEBAN MURILLO, twórca znanego „Niepokalanego Poczęcia”. Jego CHRYSZTUS WSPIERANY PRZEZ ANIOŁY, odwiązany od kolumny takiej jak w bazylice Santa Prasseda, pełnie na czworakach w stronę rzuconego na posadzkę ubrania. Pragnąc przede wszystkim wzruszyć, malarz nie obawiał się pozbawić Chrystusa wszelkiej godności. Obraz Murilla ukazujący biczowanie Chrystusa stanowi jedyne w dziejach sztuki przedstawienie Chrystusa w najgłębszym poniżeniu.

KORONOWANIE CIERNIEM

Chrystus zapytany podczas procesu przez Piłata: „Czy jesteś królem żydowskim?” odpowiedział twierdząco. Odpowiedź ta stanowiła główny punkt oskarżenia brany przez Piłata pod uwagę. Arcykapłani nie cofnęli się przed wykorzystaniem jej, by nakłonić Piłata do wydania im Chrystusa – i zagrozili: „Jeśli Go uwolnisz, nie jesteś przyjacielem Cezara. Każdy, kto się czyni królem, sprzeciwia się Cesarowi” /J 19-12/.

Po ubiczowaniu Chrystus został wyszydzony po raz drugi, tym razem nie przez Judejczyków, lecz przez żołnierzy rzymskich, drwiących z Niego jako króla. „Rozebrawi Go z szat i narzucili na niego płaszcz szkarłatny. Uplótszy wieniec z ciernia włożyli mu na głowę, a do prawej ręki dali Mu trzcinę. Potem przyklękali przed nim i szydzili z Niego mówiąc: „Witaj Królu Żydowski.” Przy tym pluli na Niego, brali trzcinę i bili Go po głowie” /Mt 27, 29-30/. Korona cierniowa nabiera z czasem ogromnych rozmiarów a oprawcy kłęcząc szydę przed Jezusem, robią okropne grymasy rozciągające palcami kąciki ust. Teminy i gesty oburzenia, pojawiają się w XVII wieku w twórczości HENDICKA TERBRUG-
GHENA.

Dramaturgia zupełnie odmienna znamionuje obraz HIERONIMA BOSCHA. Tu Chrystus nosi nie purpurową, lecz białą tunikę, którą jedna z osób chce zerwać. Żołnierz, chroniący dłoń stalową rękawicą, wkłada Chrystusowi na głowę cierniową koronę. Starzec o karykaturalnym profilu dotyka Jego rąk, parodiując gest współczucia, tak samo czyni żołnierz z liściem dębu przy kapeluszu, kładąc dłoń na ramieniu Chrystusa. Bardzo spokojny Jezus, patrzy w twarz oglądającego, zdaje się nie należeć do całej sceny. Zamiarem artysty nie jest zilustrowanie sytuacji, lecz przekazanie przesłania: Chrystus zachęca chrześcijan do pójścia za jego przykładem i do wzniesienia się poprzez wiarę ponad oprawców, cierpienia i zmienność życia. Obraz ten zachowuje całą swoją siłę wyrazu, zarówno dla widzów wrażliwych, jak i obojętnych. Ta osoba blada, bezbronna i spokojna, która patrzy nam w twarz i bada nas jasnym i prawym spojrzeniem, ta osoba tak „realna” nie straciła nic ze swej niezwyklej obecności, która narzuca się widzowi, zarówno będącemu, jak też niebędącemu chrześcijaninem, jako przekaz ewangeliczny tu i teraz lub jako wyraźny znak łaski mniej boskiej od tej, jaką jest wyobraźnia artystyczna.

ECCE HOMO

„Oto człowiek”: Poncjusz Piłat przedstawia Jezusa tłumowi zgromadzonemu przed pretorium i domagającemu się Jego ukrzyżowania /J 19, 4/. Przeciwwstawienie krzyczącego tłumowi i osamotnionemu Boga, upokorzonego i skazanego na męczarnie, stanowi dla artystów temat widowiskowy, służący poruszeniu wrażliwości. Bardzo często twórcy przerysowują kontrast między łagodnym Jezusem i gestykulującym tłumem, który prześciga się w okazywaniu wrogości i nienawiści.

Wielu artystów podejmowało temat „ECCE HOMO”. Wśród nich znajduje się nasz Adam Chmielowski, św. Brat Albert. Żaden z nich jednak nie oddał prawdy o Chrystusie, tak jak niemiecki malarz LOVIS CORINTH, wspaniały lecz mało znany malarz preekspresjonista. Na obrazie z roku 1925 „ECCE HOMO” nie ukazuje Chrystusa historycznego, lecz postać z każdego miejsca i czasu. Kozła ofiarnego, którego twarz i umęczone ciało wyrażają nie tyle cierpienie ofiary, ile nikczemne rozpętanie zbiorowej nienawiści, biorącej Go za cel.

Z przedstawienia „ECCE HOMO” wywodzi się średniowieczny temat „MAŻ BOLEŚCI”. Jezus jest na nim ukazany nagi, z perizonium, siedzący sam, ze złożonymi rękami, w koronie cierniowej na głowie. W twórczości A. DÜRERA odnajdujemy także przedstawienie Chrystusa jako „MEŻA BOLEŚCI”, po ukrzyżowaniu jego dłonie i stopy są przebite. Siedzący na kamieniu, z głową podpartą dłonią, która zasłania Mu pół twarzy, jest postacią niezwykle wstrząsającą. Znały historyk sztuki Erwin Panofsky, urodzony w 1892 w Hanowerze, w zasymilowanej rodzinie żydowskiej, dostrzega w „MEŻU BOLEŚCI” Dürera niezwykle wstrząsającą postać i wyrażoną ideę: „Wiecznej Męki”, gdyż rany Chrystusa otwierają się na nowo przy każdym popełnionym przez ludzi grzechu”. /Erwin Panofsky, „La vie et l'art d'Albrecht Dürer”, Hazan, s. 216/.

ks. Marian Cynka

KRÓLOWA POLSKICH KOŁĘD

W okres świąt Bożego Narodzenia wpisuje się tradycja wspólnego śpiewania kołęd, którymi czcimy przyjście na świat Jezusa Chrystusa. Wśród wielu pastorałek i kołęd mamy jedną szczególną. Jest to piękna, wzruszająca pieśń, która powstała w XVIII wieku jako pieśń „O narodzeniu Pańskim”, (znana powszechnie jako „Bóg się rodzi”). Napisał ją, na prośbę księżnej Izabeli z Czartoryskich Lubomirskiej, przedstawicielki jednego z najzamożniejszych magnackich rodów Rzeczypospolitej, oświeceniowy poeta, Franciszek Karpiński, by za jej pośrednictwem przypomnieć ludziom o prawdach teologicznych i patriotycznych. Artysta tworzył ten utwór, przebywając na dworze Branickich w Białymstoku. Warto w tym miejscu wspomnieć, że po raz pierwszy zaśpiewano ją w 1792 roku w starym kościele farnym w Białymstoku.

Wspomniana pieśń, która jest arcydziełem literackim i teologicznym, powstała w trudnym dla naszej ojczyzny czasie, kiedy ta cierpiała z powodu utraty wolności w wyniku rozbiorów. Oprócz wymiaru religijnego pieśń zyskała więc rangę utworu o charakterze patriotycznym, świadcząc o tożsamości narodu, który pamięta o swych chrześcijańskich korzeniach i jest przywiązany do swej ojczyzny, o czym świadczy prośba skierowana do Dzieciny: „Podnieś rękę, Boże Dziecię, błogosław Ojczyznę miłą”. Prośba odnosząca się do ojczyzny nie spodobała się zaborcom, o czym świadczy fakt, że cenzorzy kazali je zastąpić słowem kraina.

Zwróciłeś uwagę na patriotyczny wymiar kołеды. Przyjrzeć warto się jednak także jej budowie językowej, która oparta jest na sprzecznościach: *Bóg się rodzi, moc truchleje/Pan niebiosów obnażony/ Ogień krzepnie, blask ciemnieje/ Ma granice Nieskończony*. Wyrażają one najgłębszą tajemnicę narodzenia

Jezusa. Jego przyjściu na świat towarzyszą różnorodne, niezwykle, nadnaturalne zjawiska i zdarzenia.

Kołęda nawiązując do historii narodzenia Jezusa opowiedanej przez świętego Jana w Ewangelii, o czym świadczą słowa: „A Słowo stało się ciałem i mieszkało między nami”

Cytat ten przypominać miał o dobroci Boga oraz o jego obecności wśród ludzi. Nieskończony Bóg przyjął postać istoty słabej, podatnej na choroby, zstąpił na ziemię i stał się człowiekiem i zgodził się na ograniczenia z tym związane. „Prawdziwy Bóg i prawdziwy człowiek, który żyjąc wśród ludzi, objawia Boże tajemnice i ukazuje Boga - Miłość. Bezwarunkową, miłosierną i taką, która nigdy nie ustaje (...) Bóg staje bardzo blisko człowieka, staje się naszym bratem, jest do nas podobny we wszystkim oprócz grzechu”. <https://www.niedziela.pl/artukul/96653/nd/%E2%80%9EA-Slowo-cialem-sie-stalo-i-zamieszkal>

Sam Karpiński podkreślał z mocą, że w swoich utworach zawiera prawdę teologiczną, aby mogła ona być źródłem wiedzy na temat Stwórcy dla ludu polskiego.

Ta niezwykła kołęda w różnych okresach historycznych pełniła funkcję nieformalnego hymnu państwowego. Towarzyszyła ona Polakom nie tylko, o czym już wspomniałam, w okresie zaborów, ale także podczas II wojny światowej. Śpiewano ją zamiast „Mazurka Dąbrowskiego”, surowo zakazanego przez Niemców.

Przez wiele też lat kołęda była śpiewana, w zależności od regionu, w którym ją wykonywano, na różne melodie. Aktualna melodia, napisana została przez *Karola Kurpińskiego* na podstawie poloneza koronacyjnego królów polskich z XVI wieku.

Jak co roku z kołędą „Bóg się rodzi” narodzi się „Boże Dziecię” i pobłogosławi „dom nasz i majątność całą, i wszystkie wioski z miastami”. Okażmy Mu swą miłość i wdzięczność. Wspólnie z pastuszkami i mędrcami, idźmy w kierunku Gwiazdy Betlejemskiej, ona będzie szła przed nami, aż stanie nad miejscem, w którym będzie Dziecko. Wejźmy tam, powitajmy Maleńkiego, złóżmy Mu hołd i otwórzmy nasze serca na Jego przyjście.

Wisława Szubarga

W Bibliotece Parafialnej

Poetycka wędrówka ulicami Poznania ze zbiorem wierszy w ręce

Wśród arabeskowych, ozdobnych linii na okładce dostrzegamy nazwiska twórców książki: Józefa Ratajczaka, który dokonał wyboru wierszy, a także jest autorem fotografii oraz Józefa Skorackiego, który opracował zbiór graficznie. Przez karty książki wędrujemy więc wspólnie z sześćdziesięcioma pięcioma poetami po ulicach Poznania, czasem oddalając się na spacer do pobliskich miejscowości.

Zacne mamy towarzystwo: Mickiewicz, Słowacki, Pol, Asnyk, Sztudynger, Kosidowski, Gałczyński, Grochowiak, Różański, Zeyland, Chadzinikolau, Stachura, Wachowiak, Kamiński, Grupański, Ważyk. A to tylko niektórzy z przewodników. Jedni wiodą szlakiem patriotycznym i martyrologicznym, opowiadając z zadumą. Inni, nic nie ujmując im przeciw, z miłości do historii stolicy Wielkopolski, spostrzegają zwykłe, codzienne wydarzenia. Jesteśmy więc na Sołacz, na Łazarzu, na Starym Rynku, na Placu Wolności, na Wildzie, na Górze Przemysława, w Palmiarni, w Parku Wilsona, na ulicy Wrocławskiej i Półwiejskiej, i w wielu innych miejscach.

"Lubię długo ulicami iść" - rozpoczyna swoją poetycką opowieść Wojciech Bąk. Z Janem Sztudyngerem odwiedzamy Kazimierę Hłakowiczównę, mieszkankę Poznania, która prezentuje "Leciutkie abecadło dla wycieczek po Poznaniu", ale także opowiada o "Zapomnianej mogile" czy "Bambereczce", czy dziewczynie stojącej na warcie. Rodowitym poznaniakiem jest też sam Józef Ratajczak, z nim wędrujemy na "Cytadelę". Damą poezji Poznania nazywana jest Łucja Danielewska, z którą odbywamy spacer przez "Most Dworcowy", potem wędrujemy na "Ulicę Gołębią", posilamy się w "Barze przy Lampego", aż w końcu odjeżdżamy z pobliskiego przystanku na "Rataje". Cudowny poetycki spacer!

„Pieśni I pejzaże. Wiersze o Poznaniu i Wielkopolsce”, wybór Józef Ratajczak, Wydawnictwo Poznańskie, Poznań 1981

"Widok z Mostu Dworcowego"

Drzewa zrzuciły liście
kukułczym szelestem
pod przęsła Mostu Dworcowego

a wysoko
ponad staccatem pociągów
zмага się wiatr z dzikim gęsiami

gdy ostatnim kluczem
zamykają jesienne niebo

Łucja Danielewska
w: tamże, s. 195

Jolanta Kapelska

Białe półeczki,
kolorowe książeczki,
równo poukładane,
tytuły zadane.
Z niektórych twarze ciekawie spoglądają,
świata za oknem chętnie wyglądają i marzą:
choćby i piłką szmacianą pograć trochę...
Zadziwić w księgach starego Henoche...

Był WŚRÓD NAS

Ks. JANUSZ KANIEWSKI 1905 – 1942

Ks. Kaniewski Janusz urodził się 5 X 1905 r. w Mosinie. Syn Stanisława (ur. 20 X 1865 r. w Poznaniu) mistrza budowlanego oraz Anny z d. Michalska (ur. 16 XII 1870 r. w miejscowości Sarbia k/ Czarnkowa zm. 17 XI 1954 r. w Poznaniu). Był bratem dla starszej siostry Antoniny (ur. 26 IX 1903 r.) oraz młodszego rodzeństwa Stefana (ur. 10 VI 1907 r.) i Marianny (ur. 10 IX 1911 r.).

W Mosinie 9 listopada w kościele parafialnym pw. Św. Mikołaja otrzymał swój pierwszy sakrament święty tj. Chrztas Święty, co w stosownym dokumencie datowanym 30 sierpnia 1924 r. potwierdził ówczesny proboszcz mosińskiej parafii ks. Erazm Kałkowski. Naukę w zakresie 4-letniej szkoły powszechnej odbywał w Mosinie, następnie kontynuował w Gimnazjum św. Marii Magdaleny w Poznaniu, które ukończył zdaną maturą, otrzymując 2 czerwca 1924 r. Świadectwo Dojrzałości.

4 września 1924 r. złożył prośbę o przyjęcie do Arcybiskupiego Seminarium Duchownego w Poznaniu, pisząc w załączonym życiorysie: „Czując w sobie powołanie, pragnąłem wstąpić do Seminarium Duchownego w Poznaniu celem kontynuowania swych studiów (pisownia oryginalna), idąc za przykładem wuja mego śp. ks. Kazimierza Michalskiego (brata matki ur. 30 XI 1868 r. zm. 25 II 1910 r. pierwszego proboszcza parafii w Łodzi k/ Sędziewa w XX wieku - dop. red.). Sądzę więc, że i ja wymaganym obowiązkom sprostać i celu swego przy Bożej Pomocy dopnę”.

Lata 1924 – 1929 poświęcone były formacji oraz studiom filozoficzno – teologicznym. Będąc klerykiem seminarium w 1926 r. spędził część wakacji u pp. Suszczyńskich w Górcie k/Sędziewa. Służył wielokrotnie do mszy św., przystępował do Stołu Pańskiego oraz udzielał korepetycji synom gospodarzy, u których przebywał. Fakty te potwierdził pisemnie 23 X 1926 r. ks. Ignacy Adamski, proboszcz parafii św. Jadwigi w Łodzi k/Sędziewa.

Czas studiów uwieńczony został otrzymaniem święceń kapłańskich, co miało miejsce w niedzielę 16 czerwca 1929 r. w Katedrze Poznańskiej.

Ksiądz neoprezbiter Janusz Kaniewski swoją Prymicyjną Mszę Św. odprawił 18 czerwca 1929 r. w kościele pw. św. Józefa w Poznaniu (dzisiaj to kościół Karmelitów Bosych dop. red.). Dla ks. Janusza rozpoczęła się posługa wikariuszowska. Na pierwszy wikariat z dn. 1 VII 1929 r. na okres 2 lat został skierowany do parafii pw. NMP Niepokalanie Poczętej w Wolsztynie. Kolejnymi parafiami, w których pracował ks. Kaniewski jako wikariusz, były: Lubasz par. pw. Narodzenia NMP 1 VII 1931 – 31 I 1935, Śrem par. pw. NMP Wniebowziętej 1 II 1935 – 30 VI 1937 oraz Grodzisk Wlkp. 1 VII 1937 – 30 VI 1938. Pracując jako wikariusz w Śremie w dniu 22 VIII 1936 r. zwrócił się do Prześwietnej Kurii z prośbą o zwolnienie z obrębu diecezji poznańskiej i przeniesienie do Kurii Polskiej w Warszawie, pisząc: „Po dłuższym zastanowieniu

chciałbym po 7 latach pracy duszpasterskiej pracować w pracy duszpasterskiej w wojsku, wobec czego prosiłbym uprzejmie Władzę o pozwolenie starania o przeniesienie do Kurii Polskiej w Warszawie”. Prośba ta spotkała się z odmową. Z dniem 1 VII 1938 r. powołany został na administratora kościoła parafii pw. św. Mikołaja w Siedlcu k/Kostrzyna Wlkp.

Wybuch II Wojny Światowej spowodował masowe aresztowania księży. Fakt ten nie ominął również ks. Janusza. 15 marca 1940 r. został aresztowany i osadzony w klasztorze oo. Benedyktynów w Lubiniu, skąd 24 maja 1940 r. przewieziony został i osadzony w niemieckim obozie koncentracyjnym KL Dachau, gdzie otrzymał nr 21980. W okresie od 2 sierpnia – 8 grudnia 1940 r. osadzony był w obozie koncentracyjnym w KL Gusen (Konzentrationslager Gusen utworzony na początku 1940 roku jako podobóz KL Mauthausen. Znaczące miejsce eksterminacji polskiej inteligencji w ramach tzw. Intelligenzaktion). Zarówno w KL Dachau jak i KL Gusen poddawany był nie tylko ciężkiej pracy niewolniczej, ale jako ksiądz – nieludzkiemu traktowaniu, co można wyczytać z relacji księży współwięźniów: „Pracował w kamieniołomach i przy budowie baraków. Na skutek ciężkiej pracy i braku żywności stracił wiele na wadze. Wycieńczony wrócił 8.12.40 do Dachau. Tutaj pracował przy wywożeniu śniegu. Z powodu głodu i braku sił zniedołężniał zupełnie, przez co podpadał na każdym kroku izbowemu. Izbowy sadysta znęcał się nad nim w najokrutniejszy sposób: kopał, bił do krwi i do utraty przytomności, miotał nim o ściany i szafy. Śp. Januszowi z powodu tych znęceń rzucała się często krew, co spowodowało coraz to większe osłabienie. Po krótkim pobycie w rewirze zmarł 14.9.42. W podobny sposób tenże izbowy Niemiec, wykończył niejednego kapłana”.

„W 1942 (może to było w maju) pewna grupa księży została przekazana z bl. 30 na bl. 28-my. Ks. Kaniewski dostał się na drugą izbę, gdzie autokratyczne rządy sprawował tzw. Wychowawca Księży, czołowy komunista, sadysta i kat izbowy Emil Jaos z Prus. Znajdował on sobie pewne ofiary, nad którymi znęcał się gorzej niż nad zwierzętami; do takich nieszczęśliwych ofiar należał m. innym. śp. Janusz. Pięciami okładał lub bił go parę razy dziennie – bez przesady-, tak że twarz miał całą spuchniętą i owrzodzoną od razów. Dopuszczał się nawet ohydnych sadyzm, bo zamykał się z nim w umywalni i tam zanurzał mu głowę we wodzie, trzymając ją dłuższy czas zanurzoną. – Innym razem tak zbił go dotkliwie, że pozbawił go prawie jednego oka. Z tym kalectwem udał się do rewiru, gdzie i nawet tamtejsi oprawcy zdziwili się, że tak można obić człowieka i złożyli na izbowego tzw. Karny meldunek”.

Tak wycieńczony ks. Janusz Kaniewski, w wieku 36 lat i 11 mcy odszedł do Pana 14 września 1942 r. w KL Dachau.

WIECZNY OPOCZYNEK.....

Włodzimierz Gabrielski Jacek Szeszuła

PORZĄDEK LITURGICZNY W PARAFII

ŚW. MIKOŁAJA W MOSINIE

MSZE ŚWIĘTE: NIEDZIELE I ŚWIĘTA

7.30; 9.00; 10.30; 12.00; 18.00

DNI POWSZEDNIE

pon. – sob. 8.15; 18.00

CHRZTY I i III sobota oraz III niedzielę m-ca

- katecheza kerymatyczna dla rodziców i chrzestnych w II i IV poniedziałek miesiąca o godz. 19.00, w salce parafialnej

BIBLIOTEKA PARAFIALNA

piątek od 10.00 do 12.00,
niedziela od 11.30 do 12.00

BIURO PARAFIALNE – tel. 61 8132-861 w. 24

- poniedziałek 19.00-19.30
- środa 16.00-17.30
- czwartek i piątek 9.00-10.00

BIURO CMENTARNE:

W styczniu i lutym
biuro nieczynne.

NARZECZENI

w II i IV piątek od 16.00 do 17.00

Konto Parafii: GBS Mosina 40 9048 0007 0000 3753 2000 0001

Konto CARITAS: GBS Mosina 78 9048 0007 0000 4499 2000 0001

Telefony: Probostwo: 61 813 29 18; Wikariat: 61 813 28 61

Wielkopolskie miejsca pielgrzymkowe POZNAŃ – KOŚCIÓŁ KARMELITÓW BOSYCH

Nadszedł uwielbiany przez wielu z nas okres bożonarodzeniowy. To czas tradycyjnego, świątecznego, małego „pielgrzymowania”. Bo przecież jest pewnego rodzaju pielgrzymowaniem nasze odwiedzanie bliskich, odbywanie przez księży wizyt duszpasterskich, kolędowanie przy szopkach betlejemskich w kościołach. To czas dla przyjaciół i rodziny, także Świętej Rodziny. Jej cichym i wielkim bohaterem jest jeden z naszych ulubionych świętych - święty Józef. Czy wiedzieliście jednak Państwo, że tuż obok Mosiny po raz pierwszy na ziemiach polskich tak doceniono męża Maryi i opiekuna Jezusa, że poświęcono mu kościół? W bożonarodzeniowym czasie zapraszam Was na poznańskie wzgórze św. Wojciecha, do klasztoru karmelitów bosych i tamtejszego sanktuarium św. Józefa.

Karmeliccy mnisi przybyli do stolicy Wielkopolski w 1618 roku. Szybko wzniesiono tu pierwsze drewniane zabudowania, w tym kościół poświęcony 21 czerwca 1621. Był on właśnie tą pierwszą w Polsce świątynią, której patronem został św. Józef. Kilkanaście lat później rozpoczęto budowę kościoła murowanego – ta inwestycja, przerywana przez zawieruchy wojenne, trwała ponad 50 lat. Co ciekawe, wizytujący zgłiszcza budowli po przejściu wojsk szwedzkich, król Jan Kazimierz wydał przywilej mający przyspieszyć nakrycie dachem kościoła. Przywilej ten dotyczył wyrębu drzew w... lasach mosińskich. Nakryta m.in. drewnem z naszej okolicy świątynia konsekrowana została w 1687 roku. Istniała długie lata, choć przechodziła różne koleje losu. Po zamknięciu klasztoru przez pruskich zaborców w 1801 roku stała

się stajnią oraz magazynem słomy i siana. Wkrótce wojska napoleońskie dokonały dewastacji wnętrza. W 1831 roku kościół przeszedł w ręce wspólnoty protestanckiej i stał się kościołem garnizonowym. Po odzyskaniu przez Polskę niepodległości w 1918 roku świątynia powróciła do katolików, ale pozostała kościołem wojskowym – nadal niezmiennie poświęconym św. Józefowi.

Odnowioną budowlę zniszczyła kolejna wojna, najpierw poprzez dewastację wnętrza po doszczętne zniszczenie i wypalenie podczas walk o Cytadelę w 1945 roku. Niemniej, przybyli tu z Krakowa karmelici bosy jeszcze w lutym tego roku rozpoczęli starania o odbudowę całego założenia i już we wrześniu 1946 roku kościół mógł być ponownie konsekrowany. Choć prace restauratorskie trwały jeszcze wiele lat, stał się on prężnym ośrodkiem życia duchowego, a nade wszystko ośrodkiem kultu Oblubieńca Matki Bożej, w efekcie czego w 2009 roku miejsce to ustanowiono Diecezjalnym Sanktuarium Świętego Józefa. Od 2016 roku kościół, decyzją papieża Franciszka, podniesiony został do rangi Bazyliki Mniejszej. Świątynię po zniszczeniach wojennych odbudowano w nawiązaniu do jego okazałej barokowej formy wzorowanej na najpiękniejszych karmelickich kościołach z Rzymu.

Znajdujący się w kościele obraz, przedstawiający jego patrona – św. Józefa, otaczany jest w tym miejscu szczególną czcią. Liczni wierni i czciciele tego wspaniałego, pracowitego, odważnego, a jednocześnie tak skromnego świętego przybywają tu chętnie z naręczem próśb i podziękowań. Sam obraz jest dość młody – powstał w latach 80. ubiegłego stulecia jako kopia XVII-wiecznego obrazu z Krakowa. W 2014 roku koronowano go złotymi koronami. Świętego Józefa pokazano tu jako mężczyznę w sile wieku, stojącego z małym Jezusem na ręku. Uwagę zwraca piękny wyraz twarzy Józefa – maluje się na nim dobroć i radość, delikatne wzruszenie, czuła troska i wielka duma, wszystkie te uczucia, których zapewne musiał doświadczać w betlejemskiej stajence. Jest w tej scenie wykonawcą Bożej Woli, człowiekiem wielkiej wiary, a jednocześnie po prostu tatą. Powierzone mu na wychowanie Dzieciątko umieszczone jest w centrum obrazu i to Ono jest tu bez wątpienia najważniejsze. Niemniej, nie prezentowałoby się tu tak wspaniale, gdyby nie właśnie podtrzymujący je Józef – cichy bohater niezwykłych wydarzeń. Podobno modlitwa do niego w poznańskim sanktuarium szczególnie sprzyja pojednaniu i wypraszeniu łask dla swoich bliskich – a zatem jest najpiękniejszym „podarunkiem” jaki możemy sobie ofiarować.

Wszystkiego dobrego!

Ania Cicha

ZGONY: 12.08.2023 do 2.12.2023

+Dorota Rojewska, l. 62, +Mieczysław Spychała, +Kubiak Jarosław, l. 79, +Walentyna Szulc, l. 93, +Anna Szostak, l. 83, +Anna Żarnowska, l. 95, +Julian Stachowiak, l. 93, +Zygmunt Woźniak, l. 76, +Mieczysław Stachowiak, l. 85, +Roman Łuczak, l.69, +Roman Zydorczyk, l. 66, +Piotr Idziak, l. 58, +Hubert Krzyżaniak, l. 84, +Krystyna Kolendowicz, l. 85, +Weronika Matuszczak, l. 36, +Tomasz Szejn, l. 75, +Krystyna Halaburda, l. 86, +Wojciech Tomowiak, l. 74; +Andrzej Czamański l. 55; +Stanisław Owianny; l. 64; + Henryk Kowalski, l.71; +Henryk Nowak, l.82; +Anna Wechczyńska, l.71; +Stanisław Olejniczak, l.67; + Włodzimierz Zieliński, l.77; +Michał Biały; l.72; +Zenon Przynoga; l.76; +Jan Siejak; l.72; Urszula Pawłowska l. 93; +Adam Ambroziak, l.65; +Zofia Kozłowska; l.67; +Janina Grządzielewska; l.79; +Ryszard Burdajewicz; l.83; +Stanisława Marciniak; l.74; +Roman Walczak; l.76; +Maria Drobińska; l.68; +Maria Zawartowska, l.67; +Lubomira Czaińska l.81; +Robert Wysopal, l.32.

CHRTY: 7.08.2023 do 28.09.2023

Helena Grześkowiak, Agata Baraniak, Maciej Lejman, Jagoda Kaczmarek, Mikołaj Kowalewski, Oliwier Kowalski.

Wiadomości Parafialne parafii mosińskiej - wydawca prezbiter proboszcz Adam Prozorowski; e-mail: prezbiteradam@gmail.com

Adres redakcji: 62-050 Mosina, ul. Kościuszki 1, tel. 61 813 29 18, www.paraframosina.pl - opracowanie Paweł Zawieja; www.facebook.com/paraframosina

„Wiadomości Parafialne” redaguje zespół w składzie: Wiesława Szubarga (redaktor naczelna), Stanisław Kosowicz, Tomasz Kaczmarek (redakcja techniczna), Anna Cicha, Włodzimierz Gabrielski, Jolanta Kapelska, prezbiter proboszcz Adam Prozorowski, Paweł Szukalski.

Redakcja zastrzega sobie prawo do adiacji i skracania tekstów. Wszelką korespondencję prosimy kierować na adres j.w. z dopiskiem **Wiadomości Parafialne**.

Litania do Błogosławionych Józefa i Wiktorii Ulmów z Dziećmi, Męczenników

Kyrie eleison, Christe eleison, Kyrie eleison.

Chryste, usłysz nas, Chryste, wysłuchaj nas.

Ojcze z nieba, Boże – zmiłuj się nad nami,
Synu, Odkupicielu świata, Boże,
Duchu Święty, Boże,
Święta Trójco, jedyny Boże.

Święta Maryjo – módl się za nami,

Błogosławiony Józefie,
Małżonku kochający,
Małżonku sprawiedliwy,

Ojcze troskliwy,

Ojcze wrażliwy,

Ojcze wymagający,

Stróżu poczętego życia,

Pracowity gospodarzu,

Życzliwy sąsiedzie,

Odważny obrońco prześladowanych.

Błogosławiona Wiktorio,

Małżonko wierna,

Małżonko pełna wdzięku,

Matko o pięknym sercu,

Matko dobra jak chleb,

Matko czuła,

Ozdobo domu rodzinnego,

Służebnico życia.

Błogosławiona Stanisłavo,

Błogosławiona Barbaro,

Błogosławiony Władysławie,

Błogosławiony Franciszku,

Błogosławiony Antoni,

Błogosławiona Mario,

Błogosławione Dziecko pod sercem Matki
rodzone w męczeństwie.

Rodzino Bogiem silna,

Rodzino zjednoczona w miłości,

Rodzino otwarta na życie,

Rodzino uczciwa,

Rodzino miłosierna,

Rodzino ofiarna,

Rodzino posłuszna Słowu,

Rodzino pomocna dla wszystkich,

Rodzino mężna aż do śmierci,

Rodzino uwieczniona chwałą,

Domu zwycięskiego Krzyża,

Ogrodzie Bogarodzicy.

Baranku Boży, który gładzisz grzechy
świata – przepuść nam Panie,

Baranku Boży, który gładzisz grzechy
świata – wysłuchaj nas Panie,

Baranku Boży, który gładzisz grzechy
świata – zmiłuj się nad nami.

**K: Módlcie się za nami Błogosławieni
Męczennicy.**

**W: Abyśmy się stali godnymi obietnic
Chrystusowych.**

Módlmy się. Boże, Ty umocniłeś miłość
błogosławionych małżonków Józefa
i Wiktorii wraz z ich siedmiorgiem Dzieci,
męczenników, aż do oddania życia za
braci. † Utwierdź rodziny w wierności
Twemu słowu,* aby wsparte ich
orędownictwem, ofiarną miłością wiernie
głosiły Ewangelię życia. Przez Chrystusa
Pana naszego. W:Amen

**WEŹ ZE SOBĄ DO KOŚCIOŁA 28
GRUDNIA I MÓDL SIĘ SŁOWAMI TEJ
MODLITWY PRZED RELIKWIAMI
MĘCZNIKÓW Z MARKOWEJ.**

Intencje mszalne styczeń 2024

Poniedziałek, 1 stycznia – ŚWIĘTEJ BOŻEJ RODZICIELKI MARYI

9.00 + śp. Mieczysława Spychałę

10.30 + śp. Mariana Wangórskiego w 11 rocz. śm., Stanisława Matuszewskiego w 26 rocz. śm., Teodorę Matuszewską w 16 rocz. śm.

12.00 + śp. Teresę Jakubowską w 4 rocz. śm. i Józefa Jakubowskiego

18.00 w int. Magdaleny z ok. 40 urodzin, dziękując Bogu za otrzymane łaski, z prośbą o Boże błogosławieństwo dla Jubilatki i całej Rodziny

Wtorek, 2 stycznia

8.15 w intencji parafian

18.00 + śp. Henryka Borkowskiego

Środa, 3 stycznia

8.15 + śp. Kazimierza Orłowskiego

18.00 Nowenna

Czwartek, 4 stycznia

8.15 + śp. Freda Maślińskiego w 16 rocz. śm.

18.00 + śp. Leona Marciniaka i zm. z rodz.

Piątek, 5 stycznia

8.15 + śp. Annę Wehczyńską

18.00 + śp. Seweryna Drozdowskiego i zm. z rodz. , Zdzisława Balcerskiego i zm. z rodz. oraz za dusze oczekujące w czyśćcu

Sobota, 6 stycznia – OBJAWIENIE PAŃSKIE

7.30 w 45 rocznicę ślubu Elżbiety i Henryka z podziękowaniem za otrzymane łaski, z prośbą o błogosławieństwo Boże i opiekę Matki Bożej dla całej rodziny

9.00 + śp. Bogusława Szeszułę, Helenę i Stanisława Szeszułów, Janinę i Jana Bączkowskich

10.30 + śp. Tomasza Malinowskiego w 4 rocz. śm., z prośbą do Boga Ojca o dar życia wiecznego

12.00 w intencji parafian

18.00 Intencje zbiorowe

Niedziela, 7 stycznia

7.30 + śp. Marię Lisiak

9.00 + śp. Jana Borowczaka w 48 rocz. śm. i Stefanię Borowczak w 26 rocz. śm., zm. z rodz. Borowczaków i Szymańskich

10.30 + śp. Czesława Szulca w 35 rocz. śm.

12.00 + śp. Ryszarda Burdajewicza o dar nieba

18.00 + śp. Stanisława Michalaka w 4 rocz. śm.

Poniedziałek, 8 grudnia

8.15 + śp. Michała Białego

18.00 + śp. Henryka Nowaka

Wtorek, 9 stycznia

8.15 + śp. Michała Białego

18.00 + śp. Iwonę Wojciechowską

Środa, 10 stycznia

8.15 + śp. Zofię Kozłowską

18.00 Nowenna

Czwartek, 11 grudnia

8.15 + śp. Annę Wehczyńską

18.00 + śp. Włodzimierza Zielińskiego

Piątek, 12 stycznia

8.15 w int. parafian

18.00 + śp. Monikę Dolską

Sobota, 13 stycznia

8.15 w intencji parafian

18.00 Intencje zbiorowe

Niedziela, 14 stycznia

7.30 za wstawiennictwem NMP do Boga Ojca o potrzebne łaski dla żyjących wg listy intencji

9.00 + śp. Jana Śliwińskiego w 3 rocz. śm., Bożenę i Tomasza Śliwińskich, zm. z rodz. Pazgratów

10.30 w 50 rocznicę ślubu Jana i Danuty

12.00 + śp. Władysława Nowaka w 20 rocz. śm.

18.00 + śp. Irenę Bocian w 7 rocz. śm., Czesława Bocian, Lenka Dudzińskiego i Eleonorę Hahn

Poniedziałek, 15 stycznia

8.15 + śp. Mariann Zarzycką

18.00 + śp. Zbyszka Kowalewskiego

Wtorek, 16 stycznia

8.15 w intencji Anieli i Romana w 63 rocz. ślubu z podziękowaniem za zdrowie i opiekę, z prośbą o dalsze błogosławieństwo dla całej rodziny

18.00 + śp. Henryka Nowaka

Środa, 17 stycznia

8.15 + śp. Michała Białego

18.00 Nowenna

Czwartek, 18 stycznia

8.15 + śp. Annę Wehczyńską

18.00 + śp. Zbigniewa Gronka i zm. z rodz. Gronek

Piątek, 19 stycznia

8.15 + śp. Henryka Kowalskiego

18.00 + śp. Stanisławę i Ireneusza Michalskich

Sobota, 20 stycznia

8.15 + śp. Filipa Stefaniaka o dar nieba

18.00 Intencje zbiorowe

Niedziela, 21 stycznia

7.30 + śp. Stanisława MANIA w 13 rocz. śm., Jolantę, Ryszarda, Cecylię i Stanisława Mania, Weronikę i Mariana Pieszyk, Teresę i Jacka Król, Aleksandrę Grygier i Władysława Spychałę

9.00 + śp. Zygmunta Urbańskiego w 15 rocz. śm.,

10.30 + śp. Jana i Jadwigę Szulc, Leszka Rosse, Walerię i Wacława Witkowskich, Henryka Stachowiaka

12.00 w intencji parafian

18.00 + śp. Marię Wiatr w 64 rocz. śm, zm. Rodziców i Rodzeństwo, z prośbą do Boga Miłosiernego o łaskę zbawienia

Poniedziałek, 22 stycznia

8.15 w intencji małżeństwa Barbary i Mariana w 3 rocz. ślubu z podziękowaniem Matce Bożej

18.00 + śp. Henryka Nowaka

Wtorek, 23 stycznia

8.15 + śp. Zofię Kozłowską

18.00 + śp. Stanisława Olejniczaka

Środa, 24 stycznia

8.15 + śp. Emilię Frąckowiak z ok. urodzin, zm. z rodz. Frąckowiaków, Hertigów, Pawlaków, Potockich

18.00 Nowenna

Czwartek, 25 stycznia

8.15 + śp. Ewę Wilczyńską i zm. z rodz.

18.00 + śp. Stefanię Balcerską w 34 rocz. śm. i zm. z rodz.

Piątek, 26 stycznia

8.15 za wstawiennictwem NMP do Boga Ojca o dar życia wiecznego dla zmarłych wg listy intencji

18.00 + śp. Michała Białego

Sobota, 27 stycznia

8.15 + śp. Huberta Topolskiego o dar nieba

18.00 Intencje zbiorowe

Niedziela, 28 stycznia

7.30 + śp. Franciszka w 16 rocz. śm., Helenę i Małgorzatę Przybylskich

9.00 + śp. Katarzynę Stróżyk w 2 rocz. śm.

10.30 + śp. Jana Włodarczaka, Hanne Kowalską, Michalinę i Stanisława Matuszczak oraz za zm. z rodz.

12.00 z okazji 59 rocznicy ślubu Janiny i Jerzego dziękując dobremu Bogu za wspólnie przeżyte lata, z prośbą o dalsze błogosławieństwo i opiekę dla całej rodziny

18.00 + śp. Stanisława Kutznera w 4 rocz. śm, Stanisława Matuszewskiego w 26 rocz. śm., Teodorę Matuszewską w 16 rocz. śm.

Poniedziałek, 29 stycznia

8.15 w intencji parafian

18.00 + śp. Helenę Żłobińską w 29 rocz. śm.

Wtorek, 30 stycznia

8.15 + śp. Irenę Miluską w 10 rocz. śm.

18.00 + śp. Zbigniewa Kostrzewskiego

Środa, 31 stycznia

8.15 + śp. Marię Marcinkowską, Władysława Marcinkowskiego, zm. z rodz. Marcinkowskich, Frasunkiewiczów, Wagnerów, Piaseckich, Wiśniewskich

18.00 Nowenna

Intencje mszalne luty 2024

Czwartek, 1 Luty

8.15 + śp. Halinę i Leszka Stefaniaków, zm. z rodz. Stefaniaków i Wojciechowskich

18.00 + śp. Romualda Hertiga. Zm. z rodz. Hertigów i Kurkiewiczów, Franciszka, Wojciecha, Emilie Frąckowiak, Marię, Jana Dominiak, Natalie, Szczepana Walachowskich

18.00 + śp.

Piątek, 2 Luty – OFIAROWANIE PAŃSKIE

8.15 + śp. Piotra Bańkowskiego w 10 rocz. śm.

10.00 + śp. Stefanię Roszak w 12 rocz. śm.

18.00 śp. Seweryna Drozdowskiego i zm. z rodz., Piotra Balcerskiego i zm. z rodz.

Sobota, 3 Luty

8.15 + śp. za zmarłych dziadków i pradziadków z rodzin Jabłońskich, Białeckich, Łuczaków i Gajewiczów

18.00 Intencje zbiorowe

Niedziela, 4 Luty

7.30 + śp. Marię Owsianą ok. urodzin,

9.00 + śp. Marię Lisiak

10.30 + śp. Eugeniusza Sobkowicza w 20 rocz. śm., zm. z rodz. Sobkowiczów i Borowczaków

12.00 w intencji parafian

18.00 + śp.

Poniedziałek, 5 Luty

8.15 + śp. Marię Prałat w 2 rocz. śm.

18.00 + śp. Emilie Fabisiak w 2 rocz. śm.

18.00 + śp. Jerzego Żerdzińskiego z ok. ur., zm. z rodz. Jesiołowskich, i Żerdzińskich o radość życia wiecznego

Wtorek, 6 Luty

8.15 za wstawiennictwem NMP do Boga Ojca o dar życia wiecznego wg listy intencji

18.00 + śp. Konstancję i Stefana Cieślewicz

18.00 + śp.

Środa, 7 Luty

8.15 + śp. Marię Szymczak i Wacława Szymczak oraz Siostrę FABIOLĘ Krzyżaniak

18.00 Nowenna

Czwartek, 8 Luty

8.15 w intencji Kazimierza z ok. 70 rocz. urodzin z podziękowaniem za dar życia, opiekę, z prośbą o dalsze potrzebne łaski, zdrowie i opiekę Matki Bożej

18.00 + śp. Zofię Kozłowską

18.00 + śp. Bogdana Jankiewicza

Piątek, 9 Luty

8.15 + śp. Marię Sieradzką-Sucholas z prośbą o Boże miłosierdzie i łaskę wiecznego zbawienia

18.00 + śp. Krzysztofa Szeszułę w 21 rocz. śm. i zm. z rodz.

18.00 śp.

Sobota, 10 Luty

8.15 + śp. Helenę i zm. z rodz. Gajewiczów i Łuczaków

18.00 Intencje zbiorowe

Niedziela, 11 Luty

7.30 + śp. Adama Kubackiego w 6 rocz. śm. o spójność duszy

9.00 + śp. Alfreda Parafiniuka, zm. Rodziców, Helenę, Władysława, Stefana Ławniczaków i zm. z rodzin

10.30 + śp. Czesławę Limańską

12.00 + śp. Mariannę Piotrowską o radość wieczną

18.00 + śp. Anetkę, Dariusza Ossowskich, Stanisławę, Alfonsa Habowskich, Krystynę, Mariana Ossowskich, za dusze w czyśćcu cierpiące

Poniedziałek, 12 Luty

8.15 + śp.

18.00 + śp. Marię Poterską w 3 rocz. śm. oraz o spójność duszy Sylwestra i Bogumiły Poterskich

Wtorek, 13 Luty

8.15 w intencji parafian

18.00 + śp. Marię Zawartowską

Środa, 14 Luty Popielec Początek rekolekcji

8.15 za wstawiennictwem NMP do Boga Ojca o potrzebne łaski dla żyjących wg listy intencji

10.00

16.00

18.00 Nowenna

19.30

Czwartek, 15 Luty Rekolekcje wielkopostne

8.15 w intencji parafian

10.00

18.00 + śp. Ryszarda Burdajewicza

Piątek, 16 Luty Rekolekcje wielkopostne

8.15 za wstawiennictwem NMP do Boga Ojca z prośbą o dobrą śmierć i łaskę zbawienia

10.00

18.00 + śp. Andrzeja Bombkę w 20 rocz. śm.

Sobota, 17 Luty Rekolekcje wielkopostne

8.15 + śp. Zbigniewa Kowalewskiego

10.00

18.00 Intencje zbiorowe

Niedziela, 18 Luty

7.30 + śp. Stefana Szymkowiaka

9.00 + śp. Franciszka Ohnsorge w 8 rocz. śm., syna Tomka z prośbą o łaskę zbawienia

10.30 + śp. Eleonorę Kubiacyk z ok. urodzin

12.00 w intencji parafian

18.00 + śp. Walentynę Szulc

Poniedziałek, 19 Luty

8.15 + śp. Leokadię Kwiatkowską w 1 rocz. śm.

18.00 + śp. Ryszarda Burdajewicza

Wtorek, 20 Luty

8.15 + śp. Annę Marię Szostak z ok. urodzin

18.00 + śp.

Środa, 21 Luty

8.15 + śp. Roberta Wysopal

18.00 Nowenna

Czwartek, 22 Luty

8.15 za wstawiennictwem NMP do Boga Ojca z prośbą o dobrą śmierć i łaskę zbawienia

18.00 + śp.

Piątek, 23 Luty

8.15 + śp.

18.00 + śp. Zbigniewa Kostrzewskiego

Sobota, 24 Luty

8.15 + śp.

18.00 Intencje zbiorowe

Niedziela, 25 Luty

7.30 + śp. Annę Marię Szostak

9.00 + śp. Walentynę Szulc

10.30 + śp. Stanisława Grzechowiaka w 29 rocz. śm., Sławomira Grzechowiaka, Annę Szewczyk

12.00 w intencji parafian

18.00 + śp. Józefa Jankowskiego w 13 rocz. śm., zm. z rodz. Jankowskich i Kapturów

Poniedziałek, 26 Luty

8.15 + śp. Mieczysławę Jankowiak

18.00 + śp. Helenę Zawadzką w 56 rocz. śm i ++ z rodz. Zawadzkich i Staszkieviczów

18.00 + śp. Helenę Zawadzką w 56 rocz. śm., zm. z rodz. Zawadzkich i Staszkieviczów

Wtorek, 27 Luty

8.15 + śp. Czesława Lipowicza, zm. z rodz. Lipowicz, Swojaków i Wawrzyniaków

18.00 + śp. Ryszarda Burdajewicza

18.00 + śp.

Środa, 28 Luty

8.15 + śp. Błażę Annę Stelmaszek w 1 rocz. śm.

18.00 Nowenna

Czwartek, 29 Luty

8.15 + śp.

18.00 + śp. Romana i Antoniego Dominiaków

18.00 + śp.

Ilustracje do artykułu Ks. Mariana Cynki - /tekst na str. 3 „WIADOMOŚCI”/

BICZOWANIE, z połowy XVI wieku,
Ludovico Carraci (1555 - 1619)

CHRYSTUS ZBIERAJĄCY SWOJE SZATY
PO UBICZOWANIU,
Bartolome Esteban Murillo (1617 - 16982)
Muzeum w Bostonie.

CHRYSTUS OMDLAŁY PO BICZOWANIU,
Lioński artysta PIERRE - LUIS CRETEY,
Muzeum w Marsylii.

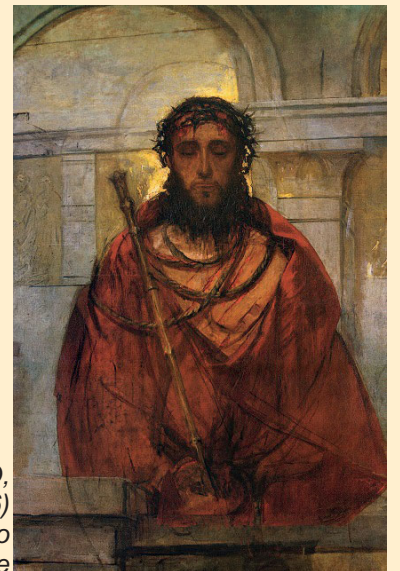
WYSZYDZENIE CHRYSTUSA,
Terbrugghen (1588 - 1623).

ECCE HOMO, Louis Corinth (1925),
Muzeum w Bale.

KORONOWANIE CIERNIEM,
Hieronim Bosch (1450 - 1516)
Muzeum Narodowe w Londynie.

ECCE HOMO,
Adam Chmielowski, św Brat Albert (1845 - 1916)
Sanktuarium Ecce Homo
św. Brata Alberta w Krakowie